

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 225/2019
04.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Љубице Мирковић, адвоката из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 8 У 8699/16 од 22.03.2019. године, уз учешће Министра правде Републике Србије, Београд, као противне странке, у предмету дисциплинског поступка против извршитеља, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против решења Министра правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља број 740-08-01041/15-22 од 20.04.2016. године, којим је тужиља, извршитељ, именована решењем Министра правде од 20.03.2013. године за подручје Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, оглашена дисциплински одговорном да је прекршила одредбе члана 252. Закона о извршењу и обезбеђењу и изречена јој је дисциплинска мера новчане казне у износу од 350.000,00 динара.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да су Управни суд и тужени орган избегли да одговоре на питање да ли је Комора извршитеља надлежна и дужна да одговори на захтев за расподелу предмета и да оцени да ли је исти уредан у смислу одредбе члана 252. Закона о извршењу и обезбеђењу. Сматра да, по закону, јавни извршитељ није овлашћен, ни дужан, да цени формалне и суштинске недостатке захтева за расподелу предмета поднетог Комори извршитеља у складу са одредбом члана 252. Закона. Указује на чињеницу да ни Закон о извршењу и обезбеђењу, нити било који други подзаконски акт, нису прописали форму и садржину захтева који упућује извршни поверилац пре покретања извршења Комори извршитеља ради расподеле предмета. Предлаже да Врховни касациони суд укине или преиначи

побијану пресуду и обавезе тужени орган да јој надокнади трошкове у износу од 33.000,00 динара и таксе по одмерању суда.

Противна странка Министар правде Републике Србије, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је тужиљу огласио одговорном зато што је дана 30.01.2015. године прекорачила овлашћења поверена законом, тиме што је својим поступцима у вршењу своје делатности прекршила одредбе члана 252. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је примила 449 предлога за извршење на основу веродостојне исправе по основу извршених комуналних и сличних услуга извршног повериоца „ББ“ ДОО и завела их под бројевима од И.Ивк 16/15 до И.Ивк 464/15 и даље поступала по тим предметима, уместо да закључком одбаци предлоге за извршење, јер јој извршни поверилац није доставио одговор Коморе извршилаца из кога произлази да је одређена за извршитеља, као што јој није достављен ни доказ да Комора извршитеља извршном повериоцу није одговорила у прописаном року, већ је примила предлоге за извршење уз достављање дописа којима се извршни поверилац обраћао Комори извршитеља са захтевом за добијање инструкција о начину расподеле предмета и тај захтев сматрала доказом да Комора извршитеља није одговорила о расподели предмета у прописаном року, и поред тога што тај акт повериоца није био прописно састављен, чиме је извршила дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу. Правилно је, такође, применом напред наведених прописа и одредбе члана 351. став 1. тачка 3. и члана 352. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, Дисциплинска комисија за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља изрекла извршитељу дисциплинску меру новчане казне у износу од 350.000,00 динара.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка, уз правилну примену материјалног права. За своју одлуку Управни суд је дао довољне и јасне разлоге, које, као на закону засноване, прихвата и овај суд. Ово стога што је, и по налажењу Врховног касационог суда, тужила била дужна да са посебном пажњом и одговорношћу цени да ли су испуњени услови за дозволу извршења у тренутку подношења конкретних предлога за извршење, те и да оцени да ли одређени поднесак представља обраћање Комори извршитеља у смислу одредбе члана 252. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 31/11...139/14), без обзира на то како је тај поднесак насловљен. Из изнетих разлога су неосновани наводи захтева да је Комора извршитеља једина овлашћена да цени уредност захтева из одредбе члана 252. Закона о извршењу и обезбеђењу, већ је извршитељ дужан да цени да ли су испуњени услови за доношење решења о дозволи извршења, а између осталог, да ли постоји одговор Коморе из кога

произлази да је за извршитеља одређен извршитељ коме је предлог поднесен, односно, доказ да повериоцу Комора није одговорила у прописаном року у смислу одредаба члана 252. став 1. и став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Због свега изложеног, налазећи да су остали наводи захтева неосновани и да не могу да доведу до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11 ... 74/13) који се сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 04.07.2019. године, Узп 225/2019

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић